

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

rugpjūčio

21 d.

Antradienis

Nr. 96 (3986)

XXXXXXXX

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Darbas atvirame kosmose sėkmingai įvykdytas

Rugpjūčio 15 d., baigiantis ilgam ir įtemptam kosminiam skridimui, Vladimiras Liachovas ir Valerijus Riuminas buvo išėję į atvirą kosminę erdvę ir atliko svarbius techninius eksperimentus.

Pagrindiniai išėjimo uždaviniai buvo: nukreipti radioteleskopo anteną KRT-10 nuo stoties, apžiūrėti stoties paviršių ir demontuoti ten esančią mokslinę aparatūrą.

Atviroje kosminėje erdvėje Vladimiras Liachovas ir Valerijus Riuminas išbuvo 1 valandą 23 minutes.

Išėjimo į atvirą kosmosą procese buvo papildomai išbandyti skafandrai ir jų sistemos, tobulinama kosmonautų sąveika ir tikrinami nauji įrankiai bei prietaisai, skirti montavimo darams už stoties ribų. Orbitinio komplekso įgula sėkmingai įvykdė visas numatytas priemones, viską atliko drąsiai ir išdrąsiai.

Sėkmingas įgulos išėjimas į kosmosą, dar kartą patvirtinęs, kokie patikimi skafandrai ir sistemos, užtikrinančios kosmonautų darbą už stoties ribų, atveria naujas perspektyvas vykdyti mokslinius-techninius eksperimentus ir remonto bei profilaktikos darbus atviroje kosminėje erdvėje.

(TASS-ELTA)

Spaudos centras „Derlius — 79“ praneša!

DARNUS DARBŲ KONVEJERIS

Nusistovėjus giedrai, visas lėgas mūsų žemdirbiai sutelgia — 364 ha. Dabar kombainininkai kasdien nukerta po 50—60 ha javų. Grūdų transportavimo grupė per dieną įveža į sandėlius po 120—150 tonų grūdų.

Jau praėjusią savaitę kolūkyje buvo nupjauti visi rugiai — 364 ha. Dabar kombainininkai įjauna ankstyvosios sėjos miežius, iš kurių kiekvieno hektaro prikuliama po 30 centų grūdų. Kasdien sumuojami derlių dorojančių žmonių darbo rezultatai, išaiškinami lenktyniavimo nugalėtojai. Per pirmąją pjūties savaitę kombainininkų tarpe soclenktyniavimo nugalėtoju buvo tapęs Vyngantas Kalibatas, o praėjusią savaitę geriau sekėsi kombainininkui Edmundui Peldžiui, Jam va-

kar buvo įteikta pereinamoji gairėlė. Tik labai gerai įvertino komisija kombainininko Zigmo Rolauto darbą. Jau naujų kolūkių kombainininkų tarpe pirmąją Fiodoras Kanonovas. Darbų metyje pasiūlymą ir vairuotojai Antanas Dabravolskas bei Jonas Kernagys, pervežę daugiausia grūdų į arodus.

Po dienos ar dviejų, nukirtus javus, į tą patį lauką pasuka šiaudų dorotojai. Jie dirba dviem grupėmis ir per dieną sutvarko šiaudus nuo 20—30 hektarų ploto. Pirmieji melai šiaudams gabenti pritaikytas traktorius T-150 K, kuriam kupetovežį sumontavo kolūkių racionalizatoriai Gintas Sriubas, Mykolas Norikūnas, Algis Vanagas ir Stasys Rutkauskas. Si naši technika patikėta vienam suma-

niasių kolūkių mechanizatorių Alfonsui Andriūnui. Palyginus su kupetovežiu, montuojamų prie MTZ tipo traktorių, našumu, naujasis agregatas dirba 5 kartus našiau.

Į vasarojaus laukus paskui kombainus išvažiuoja presai. Šiaudus presuoti panaudojamas antras galingas T-150 K traktorius, vairuojamas Stasio Palavenio, su nauju presu K-453. Šis mechanizatorius kartu su savo draugu Stasiu Navicku, valdančiu MTZ traktorių su mažesnio našumo presu, per dieną supresuoja šiaudus nuo 20—25 ha ražienų.

Labai žolėti žiemkenčių šiaudai pas mus buvo susilosuoti su saulėgrąžų, žirnių ir avižių mišiniu.

Ir šiomis dienomis kolūkyje didelė grupė žmonių bei technikos sutelkta šieniniui ir silosui ruošti. Dabar silosuojamas dobilių atolas, anksčiau sėjos kukurūzai. Apskaičiavę visus rezervus, ryžomės pasigaminti viso 3000 t siloso — tai bus 650 t daugiau, negu buvome iš anksto užsiplanavę. Baigiame įvykdyti šieninio gamybos užduotį — 2000 tonų.

Gamindami šiuos sultinguosius pašarus, ypač dariniai ir kruopščiai pasidarbo mechanizatoriai Henrikas Rolautas, Albertas Gaukštas, Alfonsas Stancikas, Leonas Murauskas.

D. Lingienė

„Atžalyno“ kolūkių vyr. ekonomistė, spaudos centro „Derlius-79“ grupės narė

Pertvarkius rikiuotę

Saulė, kaip sakoma, žeme ridinėja. Lyg ir nebūta įkylusių liūčių — pradžiūvę visi klaneliai lauko keliuose, ir ražienų skutėjams jau pradeda įkylėti dulkės. Sunku net patikėti, kad tokią nuostabią giedrą dieną kombainai stovėtų dirbtuvėse. Bet „Puntuko“ kolūkyje jie stovėjo. Nukirtus 11 hektarų liesesniame priemėlyje augusių ir užtat anksčiau pribrendusių miežių, kolūkių specialistai neįsitenę surasti ne tik pjautinių javų masių, bet nors mažesnių pribrendusių plotelių.

Stabdyti kombainus giedrą dieną pačiame rugpjūčio viduryje — bėdos reikalas. Šios bėdos ištakos prasidėjo pernai rudenį, kai buvo pasėta mažoka žiemkenčių. Kolūkių pirmininko pavaduotojas Jeronimas Bareišis dabar susirūpinęs, kaip padėti tvirtesnei pamatui ateinančių metų javų derliui ir pasiekti, kad jie anksčiau pribrestų. Visų pirmausia, šiam tikslui reikia sėti daugiau žiemkenčių. Jų sėjai kolūkyje suarta apie 100 ha dobilių ir kita tiek dirvų, po išgedusio vasarojaus, silosui nupjautų mišinių.

Kolūkių sandėliuose jau paruošta 30 tonų rugių sėklos. Gerai išsilaikiusi pernyktę kviečių sėkla. Šių sėklos atsargų pakaks įvykdyti žiemkenčių sėjos planui su papildoma užduotimi. 300 hektarų žiemkenčių ateinan-

čiais metais sudarytų trečdalią visų kolūkių javų. Viršplatinę žiemkenčių sėjos užduotį kolūkyje numatoma įvykdyti, pasėjus anksčiau bresiančių Mironovo-808 veislės kviečių. Bet vien šie kviečiai, A. Bareišio manymu, — dar nepakankama ankstyvos pjūties garantija. Jau dabar iš „Nevežio“ ir kitų kolūkių užsisakyta Otros miežių sėklos.

Kombainus pristabdžius, jų vairuotojams atsirado kitų neatidėliotųjų darbų. Pirmąjį žiemkenčių kombainininkas Leonas Malinauskas šienavo atolą. Kol giedros dienos, žolė džiūvinama šienai. Juozas Sližys, Vytautas Zvirblis montavo ką tik gautą naują „Nivą“. Aštuntasis kombainas kolūkyje labai pravers.

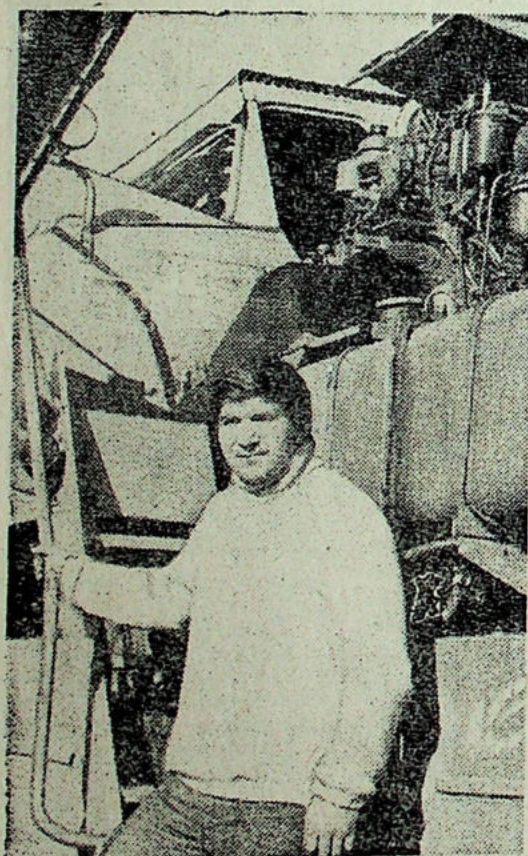
Kol pjūties baruose neįmanoma įsimaiginti, tikslinga būtų sutelkti daugiau technikos pašarų ruošimui. Tačiau ir šioje darbu grandyje pultukiečiai didelės spartos neparodė. Ketvirtadienį mišinius pjovė vienas mechanizatorius — Vladas Verbickas, į tranšėją masei vežti buvo skirti 5 traktoriai su priekabomis. Kolūkių vadovai žada, jog artimiausiomis dienomis silosavimui bus sutelkta daugiau žmonių ir technikos. Jau pradėta šiam tikslui pjauti ir kukurūzus. Jie žiemet vešlūs: Kirkiliškių brigadoje iš hektaro pripjaunama po 300—400 centnerių žaliosios masės.

Kolūkių šefai — MSMV — žada iki rugsėjo pastatyti erdvią 1000 tonų tranšėją silosui. Savo žodį jie tęsi Siemiet kolūkyje paruošta šieno daugiau, negu pernai, tikimasi viršyti ir siloso gamybos užduotį.

Kol vasarojaus plotai buvo nepakankamai pribrendę svarbu buvo pasiekti, kad kolūkyje ritmingiau ir našiau dirbtų siloso gamintojai, ruošiantys dirvas žiemkenčių sėjai žmonės, kruopščiau paruošti naujam startui kombainus ir jų užnagari.

D. Binkys

Rajono spaudos centro „Derlius-79“ narys

Vytauto Mackonio pavarde ne kartą teko girdėti Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje. Apie šį mechanizatorių, kuris už traktoriaus vairo praleido jau aštuoniolika metų, atsiliepiama su pasididžiavimu. Vytautui daugiausia tenka dirbti ekskavatoriumi prie įvairių statybos darbų. Na, o įvairių metų V. Mackonis sėda prie kombaino vairo. Šią vasarą į laukus V. Mackonis taip pat išvažiuojo gerai paruoštas „Kolosa“.

NUOTRAUKE: pirmąjį Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio kombainininkas Vytautas Mackonis

Vyt. Bagdono nuotr.

Pamatas ateinančių metų duonai

Pernai anksti paruošę dirvas žiemkenčiams, levaniškiesiems įvykdę jų sėjos užduotį, nors ir trukdė labai lietingi orai. Laiku pasėti rugiai ir kviečiai ištvėrė žiemos speigus, pavasarį jų neteko išarti ir atsėti vasarą. Neatsitiktinai dabar levaniškiesiems pjūties baruose pirmąją ražionę: jau praėjusią savaitę kolūkyje buvo nukirsta daugiau kaip pusė visų javų. Atsižvelgiant į nepalankias sąlygas, čia gerai užderėjo rugiai: iš kiekvieno jų hektaro prikulta po 24 centų grūdų.

Ir šiemet Levaniškyje pasirūpinta iš anksto paruošti

dirvas žiemkenčių sėjai, parinkant tinkamiausius priešsėjus. 200 hektarų žiemkenčių bus pasėta po daugiametį žolį. Sudorėjus pirmąjį šių žolių derlių, dobilienos buvo nuskustos verstuvinių skutikais, po to aptartos ir sukultivuotos. Bandymais įrodyta, jog dobilių skutimas padidina žiemkenčių derlių 5—7 procentais. Skutimo nauda levaniškiesiems įsitikino ir savo gamybinėje praktikoje.

nukeltai 4 pusl.

Pirmaujantieji rajono kombainininkai

1979 m. rugpjūčio 20 d. duomenimis

Ūkio pavadinimas	Kombainininko pavardė, vardas	Kombaino markė	Nuimtė sut. et. ha	Priktė grūdų (tonų)	Pasiektė pamanos išdėjų (sut. ha)
„Aukštakalnio“ kolūkis	Šlaučiūnas Petras	SK-5	168	278	12,6
„Gintaro“ kolūkis	Šlaučiūnas Algis	SK-5	166	284	10,8
„Lenino keliu“ kolūkis	Baronas Algis	SK-5	139	265	12,6
„Aukštakalnio“ kolūkis	Kulikauskas Jonas	SK-5	153	217	11
„Aukštakalnio“ kolūkis	Medinis Algis	SK-5	140	194	11,2

Pastaraisiais metais, tobulinant rajone moksleivių profesinį orientavimą, pasiekti teigiami poslinkiai. Vis daugiau darbščių ir gabių vaikų renkami kaimo mechanizatoriaus profesijai. Laukuose trūšiančių mechanizatorių pamainos ugdymo problemos kasmet vis sėkmingiau sprendžiamos. Tuo tarpu dažname rajono ūkyje dar neišku, kas po penkerių ar dešimties metų pakels gyvulių augintojus, kurlų tarpe šiandien mažoka jaunimo. Apie tai susirūpinusi rašė savo straipsnyje „Mūsų pamaina, mūsų ateitis“ „Už taiką“ kolūkio vyr. zootechnikė G. Keblienė. Šiuo straipsniu, išspausdintu „Kolektyvinio darbo“ sausio 20 d. numerioje, buvo pradė-

tas pokalbis apie gyvulių augintojų jaunosios pamainos ugdymą. Siame pokalbyje laikraščio puslapiuose savo mintis pareiškė rajono ūkių specialistai, gyvulių augintojai, jaunosios kartos auklėtojai.

Visi autoriai, dalyvavę pokalbyje, išreiškė bendrą nuomonę, jog Jaunosios gyvulių augintojų pamainos ugdymo negalima palikti savieigai. Jei šiandien viename ar kitame ūkyje (kad ir Levaniškio kolūkyje, kaip pažymėjo, šio kolūkio vyr. zootechnikas A. Gilvydis) dar netrūksta žmonių, norinčių dirbti fermose, tai pats laikas pažvelgti į netolimą ateities perspektyvą, pagalvoti, kas prižiūrės kolūkyje gyvulius, kai šiandien-

iniai fermų veteranai išels į pensiją.

Pokalbio dalyviai neatsitiktinai užakcentavo, jog geriausia agitacija, raginant moksleivius rinktis gyvulių augintojo profesiją — tai pagarba šiandien fermose trūšiantiems vyresniosios kartos žmonėms. Si pagarba išreiškama, viešai pagiriant ir paskatinant socialistinio lenktyniavimo nugalėtojus, gyvulininkystės padalinių darbo veteranus. Jaunimą patraukia aukšta darbo kultūra fermose, kur mechanizuoti visi darbo procesai, švarios ir tvarkingos gamybinės patalpos, jauki pastatų aplinka. Visa tai šiandien jau įgyvendinta daugelyje rajono ūkių. Bet ar moksleiviai turi progą iš-

arčiau susitikti su pirmąjais ūkyje, rajone gyvulių augintojais, pamatyti, kaip šie žmonės dirba, kaip jie praleidžia laisvalaikį? Kaip pareiškė diskusijoje dalyvavę ūkių specialistai, kai kurių vidurinių mokyklų auklėtiniai fermose dar reti svečiai. Tokiose mokyklose bemaž vienintelė profesinio orientavimo forma — žodinis įtikinėjimas. O juk pedagogams seniai žinoma tiesa, jog verčiau kartą savo akimis pamatyti, negu dešimt kartų išgirsti.

Jei dažnas moksleivis į fermą gali atvykti tik su organizuota ekskursija, tai gyvulių augintojų sūnūs ir dukros čia norėtų ir galėtų lankytis dažniau, padėti tėvams, patys įsigyti darbo įgūdžius ir pamėgti melžėjos ar šėrėjos profesijas. Negalime pagirti

tų gyvulininkystės ar veterinarijos specialistų, kurie kategoriškai draudžia vaikams lankytis fermose, užuot kant. riai mokę juos saugumo technikos, sanitarinės higienos taisyklių. Kitas reikalas — kad vaikai fermose gali įsigyti darbo įgūdžius, tik rūpestingai prižiūrimi vyresniųjų globotojų.

Galbūt, profesijos pasirinkimą mes kartais suprantame per siaurai, įsivaizduojame, jog proftechninę mokyklą baigęs vaikas ar mergina išstis dešimtmečius iki pat išėjimo į pensiją valdys fermoje vis tuos pačius įrengimus, prižiūrės vienodus gyvulių grupes. Apsvarstant, kokį gyvenimo kelią jaunam žmogui rinktis, derėtų nepamiršti, jog technikos pažanga ateityje nenutrūks, gamyba bus vis

labiau koncentruojama. Posakis „amžių gyvenk, amžių mokykis“ liks aktualus visais laikais. Nėra abejonės, jog šiandieniniams KPTM bei technikos mokyklų auklėtiniais ateityje ne kartą teks kelti kvalifikaciją, įvaldyti sudėtingesnę, našesnę techniką, pasirinkti vienokias ar kitokias darbo operacijas. Todėl jaunam žmogui svarbu įsigyti bendrą polittechninį išsilavinimą, įvaldesnius darbinis įgūdžius, kad ateityje jis lengviau galėtų suprasti naujos technikos veikimo principus, našiai trūsti, pasikeitus darbo sąlygoms. Bena tikslinga orientuoti moksleivį ne vien kuriai siaurai specialybei, o apskritai stengtis, kad berniukai ir mergaitės iš mažens pamėgtų darbą, išmokyti valdyti mechanizmus ir perprastų jų veikimo principus. Deja, polittechninio darbinio mokymo bazė daugumoje rajono vidurinių mokyklų dar silpnoka. Tėvų li-

reikėtų išplėsti.

Ant rugsėjo slenksčio

Remontas. Šie žodžiai visą vasarą mirgėte mirga respublikos, rajonų laikraščiuose. Ir tai natūralu, nes nuo remonto darbų, nuo mokyklos tinkamo paruošimo naujiems mokslo metams priklauso visų ateinančių mokslo metų darbo sėkmė. Be šefų pagalbos mokyklos pačios nepajėgios tinkamai išspręsti šį klausimą. Čia iškyla ne vien lėšų, bet ir darbo jėgos problema. Išsidažyti grindis, išbaldyti sienas sugebame patys ir galime didžiulis, kad šį darbą atliekame nebologai. Nors moksleivių rankos dar labai jaunos, neįgudusios laikyti teptuką, bet nugalė susikaupimas, nuoširdžios pastangos ir didelis noras matyti atjaunėjusią mokyklą. Daugelis mokinių žino savo pareigą ir tvirtai laikosi posakio „Kas sugadino, tas ir sutvarko“. Tai pačių darbščiausių kolūkiečių vaikai Aušrė Varnaitė, Audronė Kazlauskaitė, Milda Šlepikaitė, Aida Miškinytė, Daiva Juozelskytė, Virginija Ragauskaitė, Sigitas Skardžius ir daugelis kitų. Kai kurie mokiniai galvoja, kad tai jų neliečia, ir mokyklos remonto darbuose neišdirbo nei vienos valandos. Jie įpratę tik imti, o patys ką nors duoti kitiems nesistengia. Kada iš mokyklos fondo dalinami vadovėliai, jie pareikalauja pačių geriausių, kada skirstomos valstybiškos lėšos maitinimui, patys pirmieji pareiškia turintys teisę į jas, o kada reikalingos darbo rankos — tokie mokiniai stengiasi pasislėpti už kitų nugaros. Skaudu, bet tai tiesa. Gal būt, kada nors gyvenime minėti mokiniai suvoks daromą klaidą, bet kažin ar sugebės save perauk-

lėti, nes vaikystėje sudygęs abejingumo daigelis labai giliai įsišaknia ir jį išrauti sunku. Blogiausia, kad šitokiam mokinių elgesiui pritaria tėveliai.

Šiais metais visi mokyklos remonto rūpesčiai užgriuvo mokytojos Bronės Zagorskytės pečius. Jai teko būti ir darbų vykdytoju, ir tiekėju, ir brigadininku, ir eiliniu darbininku. Bet ji visur suspėjo. Sugebėjo tinkamai paskirstyti mokinių jėgas ir remonto darbus atlikti laiku ir kokybiškai. Todėl šiandien norisi padėkoti mokytojai už jos neiš-

Naujus mokslo metus pasitinkant

senkamą energiją, už meilę savo mokyklai, kurioje išdirbo 24 metus.

Visų mokinių ir pedagogų vardu nuoširdų ačiū norisi pasakyti ir Vladimirui Sablevičiui. Tai jo dėka suremontuotas mokyklos vandentiekis, kanalizacija, valgykloje įrengtas centralinis šildymas, pukuojasi nauji sporto įrankiai, žaidimų aikštelės mažyliams. Tik labai gaila, kad mes nesugebėjome įsigyti dažų mokyklos išorės ir įrankinių išdažymui, nesugebėjome įrengti pionierių kambario, perdažyti suolus. Tai didelis trūkumas, bet mes buvome bejėgiai ką nors padaryti, nes dažų reikėjo kelių šimtų kilogramų. Dažus, baldus pionierių kambariui galima įsigyti tik grynais pinigais. Deja, nei mes, nei šefuojantys ūkiai grynais pinigais operuoti negali. Taip ir sukasi užburtas ratas, iš kurio išbristi mes nesugebame.

Sefuojantys ūkiai mums šiais metais daug padėjo. Svėdasų kolūkis pristatė kalkių, cemento, atsiuntė ekskavatorių kanalizacijos duobėms iškast, išpiko visus

vadovėlius, padėjo įrengti vėjarodį. „Už taiką“ kolūkis išskyrė lėšų dažams. Tai rimta parama. Bet mūsų mokykla labai sena, jau šešiolika metų nematėsi rimtesnio remonto. Todėl dar labai daug trūksta iki normalių darbo sąlygų.

Pasiruošimą naujiems mokslo metams labai apsunkina nelaiku pristatomas kuras. Šiais metais malkas gavome birželio mėnesio pabaigoje. Tuo laikotarpiu kolūkiuose pats darbo karštymetis, ir pasitelkti tėvus malkų paruošimui neįmanoma. O patys dar esame per maži. Ir malkos lieka šlapios, ir kieme nėra tvarkos. Visa tai gadina darbo nuotaiką.

Mokykloje kuriamas ateities žmogus, būsimasis naujo gyvenimo statytojas. Kokį išauklėsime žmogų, tokia bus ir ateitis. Todėl tokio žmogaus ugdymui reikėtų skirti viską, ką mes turime geriausio.

M. Sablevičienė
Zaliosios aštuonmetės
mokyklos direktorė

RAJONE, SU KURIU LENKTYNIAUSAME

Jaunimo globotojas

Į cechą jėgo nedidelio ūgio vaikinas Robertas Strumskis.

— Noriu dirbti, — trumpai pasakė meistrai Nikolajui Trastašenkoviui.

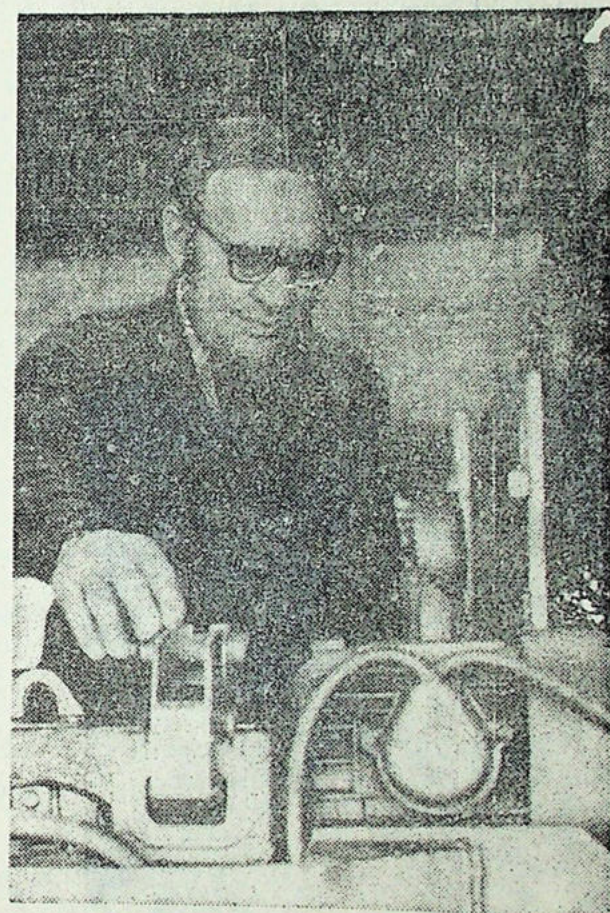
— Gerai, — atsakė jis, nužvelgęs nuo galvos iki kojų. — Priimsim. O mokytis ar nori?

Tas papurtė galvą. — Pas mus, broleli, reikės ir dirbti, ir mokytis — jau eidamas į kadrų skyrių, kalbėjo meistras.

Tokiu pokalbiu prasidėjo pirmoji diena būsimajam Rokiškio bandomosios eksperimentinės žemės ūkio gamyklos jaunam darbininkui. Komunistas Nikolajus Trastašenkovas šioje įmonėje praleido jau 26 metus, specialybės išmokė ne vieną dešimtį tokių vaikų, kaip Robertas. Džiugu, kad buvę mokiniai dirba, lenktyniauja su veteranais ir pasiekia gerą rezultatą.

NUOTRAUKOJE: (dešinėje) terminio suvirinimo baro meistras, jaunimo globotojas Nikolajus Trastašenkovas.

A. Zibolis

Rokiškio rajono Ziobiškio kolūkio traktorininkas Jonas Jočys labai šauniai padirbėjo sėjos dienomis. Lenktyniaudamas su bendradarbiais Lionginu Deksniu, Juozu Spietiniu, Stasiu Paliuku ir Jonu Mironu, jis kasdien viršydavo išdirbio normas. Vyrai per trumpą laiką ir kokybiškai pasėjo 488 hektarus javų.

Sėjant vienmeles žoles ir ltnus, Jonas Jočys irgi buvo pirmiausias.

Pirmaujantis ūkio mechanizatorius, kuris šiemet pažymį darbo 20 metų, dabar dalyvauja dirvų ruošime sėjai.

NUOTRAUKOJE: pirmos klasės traktorininkas, kolūkio valdybos narys Jonas Jočys.

A. Zibolio nuotr.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979, VIII. 21

Zemdirbio sąjungininkė

Elmininkų kaimo žmonės šneka, kad varnėnų pulkas pirmiausia nulūpia Giedrės Meškauskienės sodybos medžiuose. Sako, kad ir žolės daigelis, ir ankstyvas žiedas pirmiausia prasikala Meškauskų kieme. Sunku pasakyti, kiek tos teisybės apie varnėnus ir anksčiausiai visame kaime prasimerkiančius žiedus, bet gražesnę, tvarkingesnę sodybą būtų tikrai sunku atrasti. Ir ne todėl, kad ant jos sienos kabo daili lenta su iškalbingu užrašu „Pavyzdgingiausia sodyba“. Kiek čia išmonės, širdies šilumos, galop fizinių pastangų įdėta, kad kiemas taptų savitais, nepakartojamo grožio kampe! Žiūri ir galvoji — jei visur taip būtų, tai gal kelriopai rečiau matytume rūškaną žmogaus veidą, o tuo pačiu ir gyventi, ir dirbuotis būtų nepalyginamai smagiau. Kad ir toji Giedrė Meškauskienė — gražindama, puoselėdama savo kiemą, kartu dalėję viso to dovanoja ir ap-

linkiniams, kiekvienam praeiviui, geru pavyzdžiu uždega kaimyną.

„Gražiu keliu greičiau einama ir važiuojama. Taip ir gražioje aplinkoje — norisi ir pačiam pasitempti, gražiau gyventi“. Reikia likėti Meškauskiene. Juolab, kad tą mintį patvirtins daugelis elmininkiečių, senokai prie sodybų atsiskakę tradicinių tvorų ir į kiemus pirmiausia įsileidę žalią veją, spalvingą žiedą. Neatsitiktinai jaukiai nuteikia ir pati Elmininkų gyvenvietė (buvusio „Bolševiko“ centras) — tiek saikingu grožiu, tiek nepriekaištinga aplinka. Prie visuomeninių statinių vėlgi matyti nemaža želdinių. Tiesa, dar neitin kaip šisistiebusių, tačiau neabejotinai bylojančių apie gražias šeiminkų užmačias, pastangas.

— Dabar pasižvalgykime po mūsų ūkio centrinę — Naujųjų Elmininkų gyvenvietę, — pakvietė Elmininkų bandymų stoties eksperimen-

tinio ūkio profsąjungos komiteto pirmininkė Marcelė Kurčinskienė.

Pats metas skaitytojui paaiškinti, jog į kelionę po ūkio šio rašinio autoriai bei rajono žemės ūkio valdybos vyr. inžinierė-žemėtvarkininkė Kazė Saulienė ir rajono architektūros skyriaus architektė-technikė Birutė Kuliešienė iš-

Rajoninei aplinkos tvarkymo apžiūrai pasibaigus

širuošė ne vien smalsumo vedini, o norėdami apibendrinti rajono kolūkių, tarybinių ir kitų valstybinių ūkių aplinkos tvarkymo apžiūros rezultatus, išaiškinti, kam šiemet atiteks geriausiai rajone besitvarkančių prizas.

„Neblogą įspūdį palieka ir Naujieji Elmininkai. Ypač Gojaus gatvė, kur dažna sodyba spalvingesnė, patrauklesnė už kitą. Jeigu dar čionai asfaltą užliejus, gražesnę gatvę nežažnam mieste atrastum. O štai į gyvenvietę žvelgiant nuo plento — vaizdas nebe tas: viską užgožia daržai, sodeliai... Naujieji Elmininkai, gali sakyti, savotiškas Anykščių miesto tęsinys. Linkėtina, kad šiandien šalia daugelio sodybų būjantis grožis būtų labiau atviras ir pakeleivio akių.

Norint pamatyti, kiek mūsųose dailių sodybų, gražių gyvenviečių — nebūtina tikytį vien į Elmininkų bandymų stoties eksperimentinį ūkį. Užsukime į „Atžalyno“ kolūkį.

Kartą šio ūkio vadovas Antanas Žibutis užsiminė: — Grožis greta mūsų ne

vien geras priedas nuotaikai, dirbingumui. Tai svarbi žmonių auklėjimo priemonė, tai ugdytas pagarbos tam, kas ne tik mano, o ir mūsų visų.

Pastarajai minčiai įgyvendinti iš kolūkių „Atžalyno“ padaryta bene daugiausia. O viskas prasidėjo nuo aplinkos apie ūkio kontorą sutvarkymo: iškilio dailios, skoningos vaizdinės agitacijos priemonės, nusidriekė gėlynai, pieviniai gazonai, sulapojo želdiniai, buvo pastatytas

varsko gyvenvietė...

Tarp visų savo didelių darbų, grožį moka kurti bei branginti ir „Lenino keliu“ kolūkio šeiminkai. Pasak kolūkio pirmininko pavaduotojos Genovaitės Kovenės, puikūs vietos žemdirbių darbo rezultatai — tai nemaža dalimi aukštos darbo kultūros vaisius. O sudėtinė tos kultūros dalis — aplinkos grožis. Tuo gali akivaizdžiai įsitikinti užsukęs kad ir į mechaninių dirbtuvių kiemą, kuris šiandien teisėtai laikomas vienu geriausių visoje mūsų respublikoje. Gamyba su aplinkos tvarka glaudžiai derinama ir visose kitose ūkio veiklos srityse, visuose kasdieniuose ūkio darbų darbuose. Visa tai žemdirbių šeimoje ugdo estetinį poreikį, skatinantį žmoguje nuotaiką, keliantį dirbingumą ir norą tą darbą atlikti geriau. Kitaip tariant, dar kartą konkrečiu viso ūkio pavyzdžiu pasitvir-

tina toji neginėjama tiesa, jog dėmesys grožiui — svarbus stimulatorius ir darbo kokybei gerinti.

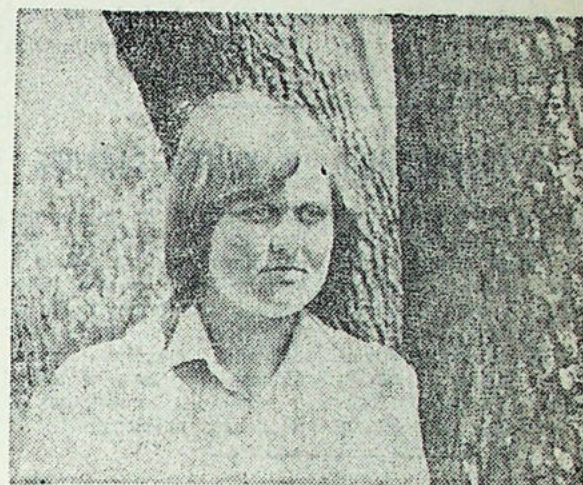
Dabar apie šiuos metus Anykščių rajono kolūkių, tarybinių ir kitų valstybinių ūkių aplinkos tvarkymo apžiūros rezultatus. Kaip ir derėjo laukti, pirmoji vieta ir pereinamasis prizas antrą kartą iš eilės atiteko „Atžalyno“ kolūkiui. Juntamą žingsnį priekin padarė „Lenino keliu“ kolūkio šeiminkai — vertinimo komisijos sprendimu jiems pripažinta antroji vieta, trečioje liko elmininkiečiai. Kaip neblogai aplinkos tvarka ir grožiu besirūpinantys, pažymėtini Sodininkystės tarybinis ūkis bei Surdegio kolūkis.

J. Krengauskas

Zemės ūkio darbuotojų profsąjungos Anykščių rajono komiteto pirmininkas.

L. V.

„K. d.“ koresp.

Prieš šešis metus, baigus medicinos mokyklą, komjaunuolė Julija Pūkienė atvyko į Aknystas. Čia, psichoneurologiniame internate, ji pradėjo dirbti medicinos seserimi.

Dabar J. Pūkienė — prityrusi, autoritetinga medicinos sesuo. Ji taip pat aktyvi komjaunuolė, vietos profsąjungos komiteto pirmininkė.

NUOTRAUKE: Julija Pūkienė.

Vyf. Bagdono nuotr.

ENTUZIASTAI

Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio elektrikas, jaunas komunistas Algis encėvičius nuoširdžiai vykdo liaudies draugininko, audies kontrolieriaus, Anykščių apylinkės deputato pareigas. Tačiau su ypatingu atsivimu Algis jau ketvertą metų vadovauja ūkio sporto kolektyvui.

Dabar Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio sportininkų pasiekimai žinomi ne tik rajone. Visų prizų, taurių, diplomų, medalių, kuriuos iškovojo ūkio darbuotojai rajono bei respublikinio masto sporto varžybose, net neįmanoma suskaičiuoti. Elmininkiečiai — daugkartiniai rajono žiemos bei vasaros spartakiadų prizininkai, respublikos žemės ūkio darbuotojų spartakiadų dalyviai. Gana neblogai respublikinėse varžybose pasirodo ūkio šaškininkai, slidininkai, lengvatlečiai, tinklininkai. Na, o viršės traukėjai — fermų mechanikas Andrius Čarškus, elektrikai Juozas Katinas, Vladas Ambrasas, vairuotojas Gintautas Skeirys, galvijų šerikas Bronius Puodžiūnas, statybos brigadininkas Jonas Urbonavičius — tikri stipruoliai, nes pastoviai po varžybų į namus grįžta ne tuščiomis. Vėr penkiasdešimt ūkio darbuotojų savo laisvalaikį leidžia treniruotėse. Visus sporto entuzistus net sunku ir išvardinti. Pats kolektyvo vadovas Algis Dzenėvičius — rajono tinklinio rinktinės narys, turi antruosius lengvosios atletikos, tinklinio, krepšinio, šachmatų sportinius atskyrius. Daugkartinis „Nemuno“ draugijos imtynių čempionas ir prizininkas, kandidatas į sporto meistrus, ūkio vyr. inžinie-

rius Kazimieras Gokas mėgstą jėgas išbandyti kilojant dvipėdę, stumiant rutulį, žaidžiant šachmatais, šaškimis. Krepšinį žaidžia ekonoministas Romas Sedelskis, santechnikas Antanas Masiulis, lengvąją atletiką, tinklinį, krepšinį pamėgo ūkio vyr. inžinierius elektrikas komjaunuolis Albinas Paplauskas, statybininkas Dainius Petrauskas, bandymų technikas Algis Preidys, lengvojoje atletikoje, PDG daugiakovėje neblogų rezultatų pasiekia lankininkystės brigadininkė Julija Bartulienė, ne kartą prie šaškių lentų kovojo bandymų technike Dalia Gaigalienė ir daugelis kitų.

Ūkio sportininkais labai rūpinasi direktorius, žemės ūkio mokslo kandidatas Antanas Puodžiūkas, profsąjungos komiteto pirmininkė Marcelė Kurčinskienė. Sportininkai po pergalės niekuomet nepamirštami pasveikinti. Vykti į treniruotes (o treniruojasi elmininkiečiai Anykščių antros vidurinės mokyklos sporto salėje), taip pat į varžybas išskiriamas transportas. Ūkio vadovai kasmet skiria nemažai lėšų sportinio inventoriaus įsigijimui. Sporto vystymo klausimai buvo svarstyti pirminės komjaunimo organizacijos susirinkime, apie tai ne kartą buvo kalbama partinio komiteto posėdžių, komunistų susirinkimų metu. Elmininkiečiai prieš porą metų parodė sveikintą iniciatyvą — įsteigė pereinamąją laurę geriausiai tinklinio komandai. Tinklinio varžybose elmininkiečių taurėi laimėti visuomet noriai dalyvauja rajono ūkių, įmonių, organizacijų komandos.

Vyf. Bagdona

FERMOS LAUKIA JAUNŲ RANKŲ

atkelto iš puel

auklėtojų pagraudenimai, kad tinginiu augti gėda, menką įtaką turi moksleiviui, jei šiam nesudarytos praktinės galimybės atlikti bandymus, konstruoti, jei jo visa veikla mokykloje apribojama daugiausia skaitymu, rašymu ir skaičiavimu. Kaip praplėsti ar rekonstruoti mokyklų dirbtuves, mokyto kabinetus, stiprinti techninių būrelių bazę, kaip paskatinti nagingus darbininkus ir inžinierius, kad jie perteiktų savo žinias ir igūdžius moksleiviams — vis tai problemos, jaudinančios jaunosios kartos auklėtojus ir mokyklų šefus.

Pokalbio dalyviai kėlė ir tokią mintį, jog kai kurie tėvai tariamą prestižą sumetimais prisipyrę ragina savo vaikus, kad šie būtinai stotų į aukštąją mokyklą. Šis raginimas neretai palydinamas miesčioniškais samprotavimais, jog darbas kolūkio fermoje ar gamyklos ceche, esą, skirtas tik nevykeliams. Kaip teisingai pažymėjo pokalbio

dalyviai, tokio „auklėjimo“ vaisiai paprastai tėvams būna labai kartūs: jų jaunosios atžalos, jei neturi polinkių ir gabumų sudėtingoms teorinėms disciplinoms studijuoti, netampa nei stropiais studentais, nei nagingais darbininkais. Antra vertus, kiek žinoma atvejų, kai proftechninės mokyklos auklėtinis, subrendęs ir sukaupęs didesnę gyvenimo patirimą, sėkmingai studijuoja neakivaizdiniu būdu, baigia aukštąją mokyklą, tampa gerbiamu darbininku ar žemdirbių kolektyvo vadovu.

Diskusijoje buvo užakcentuota ir tokia nauja problema (apie tai rašė „Gintaro“ kolūkio vyr. zootechnikė G. Dragūnienė), jog žemės ūkio darbininkiškas specialybės retai renkasi kolūkiečių dukros. Todėl jauniems mechanikams, kurlant šeimai, vis sunkiau rasti merginų, kurios būtų pasiryžusios dirbti ūkyje kartu su savo vyrais. Pagal seną tradiciją moterys mūsų kaime mėliau rinkdavosi gyvulių augintojų, o ne lauki-

ninkų ar mechanizatorių profesijas. Pasirodo, jog daugelis šiandieninių moksleivių šią tradiciją jau pamiršusios. Vargu ar galima tikėtis, jog naujai iškilusi, ši demografinė problema kaime „išsispręs kažkaip savaime“. Jei didžioji dauguma kolūkiečių dukterų, lankančių šiandien bendrojo lavinimo mokyklą, iš anksto pasirinktų miestietiškas profesijas, įsigys atitinkamas specialybes, tai, be abejo, ateltyje jos ūkiuose nedirbs ir negyvens.

Matyt, ankstoka būtų guostis tuo, kad vis sėkmingiau vykdomos moksleivių pasiuntimo į KPTM ir technikos mokyklas užduotys ir į šias mokyklas stoja daugiau vaikų. Reikia pagalvoti, kokias profesijas šiandieniniam ir netolimos ateities kaime tiksliausia pasirinkti moteriai, ir pasirūpinti, kad tas profesijas įsigytų dabartinės moksleivės.

Kokį gyvenimo kelią turėtų nam žmogui rinktis, kaip su-

derinti vaikino ar merginos ateities svajones su realiais liaudies ūkio poreikiais vienai ar kitai profesijai — tai sudėtingos problemos, ir neįmanoma iš anksto pateikti konkrečių receptų kiekvienam atvejui. Norisi tikėtis, jog kolūkiečių ir tarybinių ūkių darbininkų jaunosios pamalnos ugdymo klausimais ir toliau mūsų laikraščiai rašys ūkių partinis aktyvas, specialistai, padalinį vadovai deramai įvertindami talentingias, sumaniausias jaunimo g'obotojų ir jų auklėtojų pasiekimus.

J. VASILIAUSKIENE

Anykščių rajono žemės ūkio valdybos zootechnikė,

D. BINKYS

„K. d.“ koresp.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. VIII. 31

Betvarkė prie pardotuvių

„Voruta“ — didžiausia Anykščių maisto prekių parduotuvė. Čia pat ir universagas. Neatsitiktinai čia pat, kieme, įrengta transporto priemonių stovėjimo aikštelė. Bet kai kuriems vairuotojams transporto priemonių stovėjimo aikštelė nepatinka ir jie stato savo automobilius mišnių parduotuvių kieme, nepaisydami draudžiamosios ženklo, trūkdo pravažiuoti prekes vežantiems kroviniams automobiliams. Taip elgėsi Vytautas Pečiulis iš „Nevėžio“ kolūkio, kurkietis Jonas Lavinskas ir daugelis kitų.

Nuolat užstatytas pašaliniais automobiliais ir Sagalovo gatvėje esančių mėsos bei maisto prekių parduotuvių kiemas.

„Vorutos“ kieme pastatytas ženklas, pro kurį pravažiuoti leidžiama tik tarnybiniam transportui. Bet jis neatitinka valstybinio standarto reikalavimų. Gi Sagalovo gatvėje esančių parduotuvių, kieme ir lokio nėra. Prekybos centro ir Anykščių vartotojų kooperatyvo vadovų pareiga pasirūpinti atitinkamų ženklų pastatymu.

Surdegyje nėra tvarkos

Vien tik paskutiniu metu sulaukė surdegyčių Jono Baranausko ir Jono Kriaučiūno vairuojami sunkvežimiai už tai, kad jie techniškai netvarkingi. J. Baranausko vairuojamo ZIL-555 netvarkingas vairas, stabdžių sistema, iš visur veržiasi tepalai ir yra pavojus, kad jis kelionėje gali užsidegti. Ne-

teisingai sureguliuoti žibintai, netvarkingi stabdžiai buvo ir J. Kriaučiūno vairuotame sunkvežimyje. Minėtų automobilių numeriai nūminti, netvarkingus automobilius toliau eksploatuoti uždrausta. O juk ūkyje yra inžinerinė tarnyba, kuri atsako už eksploatuojamų transporto priemonių tvarkingumą.

Teisės Inspekcijoje, o vairas rankose

Prieš kiek laiko už tai, kad vairavo traktorių girti, buvo įvairiam laikui alimtos traktorininkų teisės „Gegužės pirmosios“ kolūkio traktorininkui Antanui Ribokui ir aukštakalniui Jonui Jovaišal. O jie ir toliau ramiai dirbaujasi tais pačiais traktoriais. Kad apie tai nežinotų

ūkų vadovai ir inžinerinės tarnybos — nepanašu, nes jie informuoti kam, už ką ir kuriam laikui alimtos teisės vairuoti traktorių. Vadinasi, autoinspekcijos sudraustus stiklo mėgėjus šiuose ūkiuose mėgstama paglostyti ir leisti toliau dirbti, lyg jie nė nebūtų nusizengę.

Kai susitinka du girti

„Atelės“ kolūkio traktorininkas Algirdas Juodvalkis neblaivus važiuojo traktoriumi T-74 keliu Starkonyse — Gerkonyse. Tuo pat keliu, taip pat neblaivus, arkliniu vežimu važiuojo kolūkiečiai Edmundas Mozūra. A. Juodvalkis užkabino arklinį vežimą, sužeidė E. Mozūrą ir nuvažiuojo į fermą. A. Juodvalkis sakosi neįsistebėjęs savo įvykdy-

tos avarijos, todėl ir palikęs sužeistąjį E. Mozūrą griovyje.

Aiškinčis galima įvairiai, o atsakyti teks ir už traktoriaus vairavimą esant neblaiviam, ir už avariją.

Kalbant apie šią avariją, galima pasakyti tik tiek, kad ji jokių būdu nebūtų įvykus, jei A. Juodvalkis ir E. Mozūra būtų buvę blaivūs.

Pats muša, pats rėkia

Autofurgono vairuotojas stabtelėjo Anykščių miesto Draugystės ir Gegužės Pirmosios gatvių sankryžoje, ir kadangi kelias buvo laisvas, pasuko į pagrindinę gatvę. Pavažiavęs apie 50 m, pastebėjo, kad iš paskos atlėkęs motociklas bando jį lenkti. Bet gi kitoje gatvės pusėje stovėjo sunkvežimis. Motociklininkas kažkodėl net nebandęs stabdyti motociklo, perlėkė per šaligatvį į daržą.

Pasirodo, kad tai buvo anykštėnas Petras Kairys. Jis važiuojo leistinu greičiu. Autofurgono vairuotojas jo nepastebėjo, nes jis buvo už

kalniuko. Motociklininkui būtų užtekę spustelėti stabdį ir autoįvykio nebūtų buvę. Bet kaip spustelėti, jei neveikia nei vienas motociklo stabdis. Ir labai keistai atrodė, kai P. Kairys, pats būdamas avarijos kaltininku, nes avarijos priežastimi buvo tik tai, kad jis važiuojo netvarkingu motociklu, iš paskutiniųjų stengėsi apkaltinti autofurgono vairuotoją dėl įvykusios avarijos. Taip jau kartais pasitaiko: pats muša, pats rėkia.

H. Vernickas
Anykščių VRS patrulinės kelių priežiūros inspektorius,
P. Saltis.
N. Anfanaitis

ŽINIOS

APIE ŽEMĖS ŪKIO DARBUS RAJONO ŪKIUOSE RUGPJŪCIO 20 D. (PROCENTAIS)

Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių %	Sudorota šiaudų nuo nuimto ploto %	nuoskusta ražienų %	Nuimta atolo %	Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių %	Sudorota šiaudų nuo nuimto ploto %	nuoskusta ražienų %	Nuimta atolo %
Andrioniškis	25	97	14	2	„Puntukas“	17	82	18	41
„Anykščių šilelis“	12	100	17	74	Skimionys	24	74	11	20
„Ateilis“	26	93	31	75	Surdegis	37	74	27	53
„Atžalynas“	37	73	24	86	Svėdasai	62	88	50	38
„Aukštakalnis“	52	47	29	93	„Svyturys“	28	79	35	40
„Aušra“	33	97	43	56	„Už laiką“	34	91	10	50
„Ažuolas“	13	90	15	100	„Vienybė“	38	89	14	71
Cerniachovskio	32	97	37	60	Jakšišio t. ūkis	37	67	24	36
„Gegužės pirmoji“	32	66	20	87	Naujasodžio t. ūkis	16	94	8	64
„Gimtoji žemė“	48	91	32	40	Raguvelės t. ūkis	45	88	19	29
„Gintaras“	71	85	58	16	Slaskūniškio t. ūkis	44	27	21	38
K. Staro	45	70	41	22	Sodininkystės t. ūkis	34	70	41	25
Kurkliai	42	82	25	22	Elmininkų eksp. ūkis	24	87	7	37
„Lenino keliu“	26	55	15	66	RAJONE:	37	80	27	49
Levaniškis	64	86	32	87					
M. Melnikaitės	35	90	23	49					
„Nevėžis“	34	96	32	—					
„Pirmyn į komunizmą“	47	88	32	41					

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Pamatas ateinančių metų duonai

atkalta iš prae

Dabar visos dirvos po daugiametį žolį baigiamos ruošti sėjai. Mechanizatoriai Jonas Kartanas ir Domas Mikėnas jas lygina, po to Valeras Kazlauskas ir Bronius Tolušis išbarsto trąšas. Į hektarą išberama po 250 kg nitrofoskos, dar po 50 kg granuliato superfosfato bus įterpiama kartu su sėkla. Į trąšų mišinį įmaišomas ne vienodas kalio chlorido kiekis, atsižvelgiant į kartogramų duomenis — nuo 100 iki 200 kg. Išbarsčius trąšas, mechanizatoriai Bronius Maskoliūnas šias dirvas dar kartą sukultivuos, ir paskutinėmis rugpjūčio dienomis čia bus įterpti pirmieji

rugių grūdai. Dvi sėjamosios iš anksto paruoštos, sureguliuotos, reikalui esant, bus panaudota ir trečioji, atsarginė.

Neįmanoma priešsėjais žiemkenčiams kolūkyje parinkti vien tik daugiametį žolį. 50 ha kviečių čia bus sėjama po mišinių, iš pavasario patręštų mėšlu. Juos nupjovus, ražiena iš karto buvo suarta, po to dirva su kultivuoti. Kviečiams skirtose dirvose ražienas skusti nebūtina, nes bandymais patirta, kad skutimą šiose dirvose atstoja geras arimas su priešplūgiais.

Dar 65 hektarus rugių numatoma sėti po vasarjauš. Rugių sėjai skirta miežiena praėjusią savaitę suarta, dabar tęsiama ir kultivuojama.

Levaniškėčiai užsiaugino pakankamai žiemkenčių sėklos ir sau, ir valstybei. Vietoj užduotyje nurodytų 70 t sėklinių rugių ir 30 t sėklinių kviečių jie pristatė į elevatorių atitinkamai 103 ir 62 tonas sėklai tinkamų grūdų. Nelengva buvo šią užduotį įvykdyti. Kaip ir daugumoje rajono ūkių, tiesiog iš kombainų bunkerų vežami grūdai neatitiko sėklinių kondicijai. Jie buvo valomi, džiovinami aktyviaja ventilacija ir tik po to parduodami valstybei. Kadangi sandėlis ankštokas, tik įvykdžius sėklos pardavimo užduotį, praėjusią savaitę pradėta ruošti jos atsargas artėjančiai sėjai. Kaip ir kasmet, sėklinius grūdus kruopščiai valo sandėlininkė Ona Maskoliūnienė, darbininkai Adelė Kielienė ir Juozas

Šeštokas. O Starke II vėslės kviečių pernykštės atsargos jau išbeicuotos.

Kolūkio vyr. agronomas Antanas Alkauskas taip surikiavo darbus, kad žiemkenčių sėja būtų užbaigta tinkamiausiu laiku — iki rugsejo vidurio. Bandymais patirta, kad mūsų dirvose tokiu laiku pasėti žiemkenčiai geriausia uždera.

Sionis dienomis visuose rajono ūkiuose tikslinga sukelkti daugiau technikos mechanizatorių, kad balgtume ruošti dirvas žiemkenčiams sėjai ir organizuotume gerą sėklos beicavimą.

A. PUODZIUKAS
Elmininkų bandymų stoties ir eksperimentinio ūkio direktorius.
D. BINKYS
„K. d.“ koresp.

Redaktorius ST. VINCIUNAS

Nuosirdžiai užjauciamie bendradarbi PETRA ALEKNAVICIŲ, tragiškai mirus mylimam broliui.
„Aukštakalnio“ kolūkio vairuotojai

VIRGILIUI VAICIULIUI
Leiskite nors kelias užuojautos žodžiais pa lengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam mamyteli.
Kurklių kolūkio staibininkai

Gilaus liūdesio valanda, tragiškai mirus BRONIUI ALEKNAVICIUI, reikiame nuosirdžiai užuojautą velionio žmonai, vaikams Audrutei ir Rolandui bei artimiesiems.
Morkūnai, Žiukai, Kalakariai, Urbonavičiai, Pakšiai, Budreikos

Mirus gydytoji stomatologui ROMUALDIUI TARTILUI, nuosirdžiai užjauciamie šeima ir artimuosius.
Anykščių centrines rajonines ligonines fluorografijos ir fizioterapijos kabinetai darbuotojai

ANTANUI ZVIRBLIUI
Primkite gilius užuojautos žodžius, netekus mylimos mamytės.
Skimionių būrelis mediotolai

ALDONAI DAUGILYTEI
Tegu nuosirdžiai užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimam mamyteli.
J. Biliūno vidurinės mokyklos profsąjunginė organizacija ir bendradarbiai

Mirus VYTAUTUI LEGUI, nepagudžiamo liūdesio valanda nuosirdžiai užjauciamie žmona ir vaikus.
Kairiai, Pranaičiai, S. ir K., B. ir V., J. ir S. Sablevičiai

DANUTEI MATULYTEI
Mirus mylimam mamyteli, reikiame nuosirdžiai užuojautos.
Klasės draugai ir auklėtojai

JONUI ALEKNAI
Gilaus liūdesio valanda, tragiškai mirus mylimam broliui BRONIUI, nuosirdžiai užuojautą reikiame Vyno gamybos susivienijimo „Anykščių vynos“ katilinės ir energetinio skyriaus darbuotojai

VIRGILIUI VAICIULIUI
Nuosirdi draugu užuojautą tepalengvina Tavo skausmą dėl motinos mirties.
Buvę klasės draugai ir vadovė

Vyno gamybos susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organizacija nuosirdžiai užjauciamie JONĄ ALEKNA, dėl jo brolio tragiškos mirties.

Mirus VYTAUTUI PIVORIŪNIUI, gilaus liūdesio valanda, reikiame nuosirdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
„Aušros“ kolūkio staibininkų brigada

GENEI LEGIENEI IR VAIKAMS
Nepagudžiamo skausmo valanda, staiga mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reikiame nuosirdžiai užuojautos.
V. ir A. Salkai, E. ir V. Banai, J. ir A. Urbanavičiai

PETRIUI PLATKEVICIUI
Liūdesio valanda, mirus mylimam mamyteli, reikiame nuosirdžiai užuojautą.
Kielos, Namalūkių Stasiūnės, Brazėvičiai, Sirečėdai, Cerniukai, Tyla, Urbos, R. diukai

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшайского районного комитета КП Литвы и Аникшайского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdina rotacinė mašina. Indeksas 67352. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11214. Užsak. Nr. 1380